Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B**

DIREKTIVA SVETA

z dne 27. julija 1970

o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na zvočne opozorilne naprave za motorna vozila

(70/388/EGS)

(EGT L 176, 10.8.1970, s. 12)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►**M1**	Direktiva Sveta 87/354/EGS, z dne 25. junija 1987	L 192	43	11.7.1987
►**M2**	Direktiva Sveta 2006/96/ES z dne 20. novembra 2006	L 363	81	20.12.2006

spremenjena z:

►**A1**	Akt o pristopu Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska	L 73	14	27.3.1972
►**A2**	Akt o pristopu Grčije	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Akt o pristopu Španije in Portugalske	L 302	23	15.11.1985
►**A4**	Akt o pristopu Avstrije, Finske in Švedske	C 241	21	29.8.1994
►**A5**	Akt o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike in prilagoditvah Pogodb, na katerih temelji Evropska unija	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIREKTIVA SVETA

z dne 27. julija 1970

o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na zvočne opozorilne naprave za motorna vozila

(70/388/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 100 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora,

ker se tehnične zahteve, ki jih morajo izpolnjevati motorna vozila na podlagi nacionalne zakonodaje, med drugim nanašajo tudi na njihove zvočne opozorilne naprave;

ker so te zahteve v državah članicah različne; ker je zato potrebno, da vse države članice bodisi poleg svojih obstoječih predpisov ali namesto njih sprejmejo enake zahteve, zlasti da bi bilo tako mogoče uvesti postopek EGS-homologacije za vsak tip vozila na podlagi Direktive Sveta ([1]) z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na homologacijo motornih in priklopnih vozil;

ker bi morala pravila o zvočnih opozorilnih napravah vključevati tudi zahteve, ki se nanašajo ne le na vgradnjo takšnih naprav v vozila, temveč tudi na njihovo izdelavo;

ker usklajeni postopek homologacije za zvočne opozorilne naprave omogoča vsaki državi članici, da preveri skladnost s splošnimi zahtevami glede izdelave in preskušanja ter o svojih ugotovitvah obvesti druge države članice s pošiljanjem izvoda certifikata o homologaciji, izdanega za vsak tip zvočne opozorilne naprave; ker podelitev oznake EGS-homologacije za vse naprave, izdelane skladno s homologiranim tipom, izključuje potrebo po tehničnem preverjanju teh naprav v drugih državah članicah,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Vsaka država članica odobri vsak tip zvočne opozorilne naprave, ki izpolnjuje zahteve za izdelavo in preskušanje, določene v točki 1 Priloge I.

2. Država članica, ki je podelila homologacijo, sprejme nujne ukrepe, če je to potrebno in po potrebi v sodelovanju s pristojnimi organi v drugih državah članicah, da omogoči preverjanje skladnosti proizvodnje s homologiranim tipom. Takšno preverjanje je omejeno na naključne vzorce.

([1]) UL L 42, 23. 2. 1970, str. 1.

▼B

Člen 2

Države članice izdajo proizvajalcu ali njegovemu pooblaščenemu zastopniku oznako homologacije, ustrezno vzorcu iz točke 1.4 Priloge I, za vsak tip zvočne opozorilne naprave, ki mu podelijo homologacijo na podlagi člena 1.

Države članice sprejmejo vse primerne ukrepe, da bi preprečile uporabo oznak, ki bi lahko povzročila zamenjavo zvočnih opozorilnih naprav, ki jim je bila podeljena homologacija na podlagi člena 1, z drugimi napravami.

Člen 3

1. Država članica ne sme prepovedati prodaje zvočnih opozorilnih naprav zaradi razlogov, ki se nanašajo na njihovo izdelavo ali način delovanja, če so opremljene z oznako EGS-homologacije.

2. Vendar to določilo ne preprečuje državi članici sprejetja takšnih ukrepov za zvočne opozorilne naprave, opremljene z oznako EGS-homologacije, ki po konstrukciji niso skladne s homologiranim tipom.

Ta država takoj obvesti druge države članice in Komisijo o sprejetih ukrepih in navede razloge za svojo odločitev. Pri tem se uporabljajo tudi določbe člena 5.

Da obstaja neskladnost s homologiranim tipom v smislu prvega odstavka se šteje, če nista upoštevani zgornja in spodnja meja, določeni v točki 1.2.1.6 Priloge I.

Člen 4

Pristojni organi države članice pošljejo izvod certifikata o homologaciji za vsak tip zvočne opozorilne naprave, ki so mu podelili homologacijo ali zavrnili podelitev homologacije, pristojnim organom drugih držav članic v enem mesecu po izdaji.

Člen 5

1. Če država članica, ki je podelila EGS-homologacijo, ugotovi, da določeno število zvočnih opozorilnih naprav, ki so opremljene z isto oznako homologacije, ni skladno s tipom, ki mu je podelila homologacijo, sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost proizvodnje s homologiranim tipom. Pristojni organ te države obvesti pristojne organe drugih držav članic o sprejetih ukrepih, ki se po potrebi lahko razširijo na preklic EGS-homologacije. Navedeni organ sprejme enake ukrepe, če ga o takšni neskladnosti obvesti pristojni organ druge države članice.

2. Pristojni organi držav članic v enem mesecu obvestijo drug drugega o morebitnem preklicu EGS-homologacije in o razlogih za takšne ukrepe.

3. Če država članica, ki je podelila EGS-homologacijo, oporeka neskladnost, o kateri je bila obveščena, si zadevne države članice prizadevajo rešiti spor. Komisijo se o zadevi stalno obvešča in ta po potrebi opravi ustrezne posvete, da bi se dosegla rešitev.

Člen 6

Vsako odločitev za zavrnitev ali preklic homologacije za zvočno opozorilno napravo ali za prepoved njene prodaje ali uporabe, sprejeto na podlagi predpisov, ki so bili sprejeti za uresničevanje te direktive, je treba podrobno utemeljiti. O odločitvi je treba uradno obvestiti zainte-

▼B

resirano stranko, pri tem pa navesti pravna sredstva, ki so na voljo po veljavni zakonodaji v državah članicah, in roke za njihovo uveljavljanje.

Člen 7

Nobena država članica ne sme zavrniti podelitve EGS-homologacije ali nacionalne homologacije vozila zaradi njegove zvočne opozorilne naprave, če ima ta naprava oznako EGS-homologacije in če je pritrjena skladno z zahtevami, določenimi v točki 2 Priloge I.

▼A1

Článek 7a

Členské státy nesmějí odmítnout ani zakázat prodej, registraci, uvedení do provozu nebo užívání motorových vozidel z důvodů týkajících se jejich zvukového výstražného zařízení, pokud je toto zařízení opatřeno schvalovací značkou a bylo zabudováno v souladu s požadavky uvedenými v příloze I bodě 2.

▼B

Člen 8

V tej direktivi „vozilo” pomeni vsako motorno vozilo, namenjeno uporabi na cesti, z nadgradnjo ali brez nje, z najmanj štirimi kolesi in z največjo konstrukcijsko določeno hitrostjo večjo od 25 km/h, razen tirnih vozil, kmetijskih traktorjev in strojev ter drugih delovnih strojev.

Člen 9

Spremembe, ki so potrebne zaradi prilagajanja zahtev iz prilog I in II tehničnemu napredku, se sprejmejo v skladu s postopkom, določenim v členu 13 Direktive Sveta z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaj držav članic, ki se nanašajo na homologacijo motornih in priklopnih vozil.

Člen 10

1 Države članice sprejmejo predpise, ki vsebujejo zahteve, potrebne za uskladitev s to direktive, v osemnajstih mesecih po njeni objavi. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2 Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 11

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

▼B

PRILOGA I

1. EGS-HOMOLOGACIJA ZVOČNE OPOZORILNE NAPRAVE

1.1 Opozorilna naprava mora oddajati nepretrgan zvok.

1.2 Opozorilna naprava mora imeti take zvočne (frekvenčni spekter zvoka, nivo tlaka zvoka) in mehanske lastnosti, da zadosti naslednjim preskusom po vrstnem redu, kot so navedeni.

1.2.1 *Merjenje nivoja zvoka*

1.2.1.1 Opozorilna naprava se preskuša v dovolj tihem in odprtem prostoru ([1]) (hrup ozadja in vetra mora biti najmanj za 10 db (A) nižji od merjenega zvoka) ali pa v gluhi komori; mikrofon merilnega instrumenta mora biti postavljen v smeri najmočnejšega zvoka in 2 m od prednje površine naprave, mikrofon in naprava pa morata biti na višini 1,20 m od tal.

1.2.1.2 Meritve se ovrednotijo po krivulji „A” po standardu Mednarodne komisije za elektrotehniko s fonometri, ki ustrezajo tipu, opisanemu v Publikaciji 179 Mednarodne komisije za elektrotehniko, prva izdaja (1965).

1.2.1.3 Opozorilno napravo je treba napajati z napetostjo 6,5, 13 ali 26 V, merjeno na priključkih vira električne energije, kar ustreza nazivni napetosti 6, 12 ali 24 V.

1.2.1.4 Upornost vodnikov, vključno z upornostjo priključkov in kontaktov, mora biti:

0,05 ohma pri nazivni napetosti 6 V

0,10 ohma pri nazivni napetosti 12 V

0,20 ohma pri nazivni napetosti 24 V.

1.2.1.5 Opozorilna naprava se z deli, ki jih je predvidel proizvajalec, togo pritrdi na podstavek, katerega masa je najmanj desetkrat večja od mase opozorilne naprave in pri tem ne sme biti manjša od 15 kg.

1.2.1.6 Pod navedenimi pogoji posamičen nivo zvočnega tlaka ne sme biti večji od 118 dB (A) niti manjši od 105 dB (A).

1.2.1.7 Čas od trenutka aktiviranja do trenutka, ko zvok doseže najnižji nivo, določen v točki 1.2.1.6, ne sme presegati 0,2 sekunde, merjeno pri temperaturi okolice 20 ± 5 °C.

Ta predpis se uporablja zlasti na pnevmatske ali elektro-pnevmatske naprave.

1.2.1.8 Pnevmatske ali elektro-pnevmatske naprave morajo pri priključnih vrednostih, kot jih je predpisal proizvajalec, imeti enak zvočni učinek, kot se zahteva za električne naprave, če so pnevmatski vodi urejeni skladno s specifikacijo proizvajalca.

1.2.2 *Preskus vzdržljivosti*

1.2.2.1 Opozorilna naprava, ki se napaja z eno izmed nazivnih napetosti, določene v točki 1.2.1.3, preko vodnikov z eno izmed upornosti, določenih v točki 1.2.1.4, se vključi 50 000-krat, vsakokrat za čas ene sekunde, ki ji sledi 4-sekundna prekinitev. Med preskusom je treba napravo prezračevati z zračnim tokom s hitrostjo približno 10 m/s.

1.2.2.2 Če se preskus opravlja v gluhi komori, mora imeti le-ta zadostno prostornino, ki omogoča normalno odvajanje toplote, ki jo naprava oddaja med preskusom.

1.2.2.3 Temperatura okolice v preskusnem prostoru mora biti med +15 in +30 °C.

1.2.2.4 Če se po 25 000 vključitvah nivo zvoka naprave spremeni glede na nivo zvoka pred preskusom, se naprava lahko nastavi. Po 50 000 vklju-

([1]) Ta površina mora imeti obliko odprtega prostora s polmerom 50 m z osrednjim delom s polmerom najmanj 20 m, ki je praktično vodoraven in je njegova površina prekrita z betonom, asfaltom ali podobnim materialom, ne pa s pršičem, visoko travo ali pepelom. Meritve se opravijo pri lepem vremenu. Poleg zvočne opozorilne naprave ali mikrofona ne sme biti drugih oseb kot opazovalec, ki odčitava vrednosti z merilne naprave, saj prisotnost drugih opazovalcev v bližini naprave ali mikrofona lahko znatno vpliva na odčitke na merilni napravi. Pri odčitavanjih se ne upoštevajo odkloni kazalca, ki niso očitne povezani z značilnostmi splošnega nivoja zvoka.

▼B

čitvah in po morebitni dodatni nastavitvi mora naprava prestati preskus, opisan v točki 1.2.1 zgoraj.

1.2.3 *Zvočni preskus*

1.2.3.1 Zvočni spekter, ki ga oddaja naprava, merjen 2 m od naprave, mora dati tlak zvoka, ki je višji od tlaka zvoka katerekoli nihajne komponente nad 3 550 Hz v frekvenčnem pasu med 1 800 in 3 550 Hz, in v nobenem primeru nižji od 105 dB (A).

1.2.3.2 Zahteve iz točke 1.2.3.1 mora izpolnjevati opozorilna naprava, ki je predhodno prestala preskus iz točke 1.2.2 in ki je priključena na napetost, ki se nahaja med 115 % in 95 % njene nazivne napetosti.

1.2.3.3 Efektivna napetost mora ustrezati zahtevam iz točke 1.2.1 zgoraj.

1.2.3.4 Upornost vodnikov, vključno z upornostjo baterije in kontaktov, mora ustrezati zahtevam iz točke 1.2.1 zgoraj.

1.2.3.5 Preskušana naprava in mikrofon se postavita na isto višino; mikrofon mora biti obrnjen proti prednji strani opozorilne naprave v smeri, kjer je nivo zvoka najvišji.

1.2.3.6 Naprava se z deli, ki jih je predvidel proizvajalec, togo pritrdi na podstavek, katerega masa je najmanj desetkrat večja od mase opozorilne naprave in pri tem ne sme biti manjša od 30 kg.

1.2.3.7 Ta preskus se opravi v gluhi komori.

1.3 **Homologacijski preskusi**

1.3.1 Homologacijski preskusi se opravijo na dveh vzorcih vsakega tipa, ki ga je proizvajalec oddal za homologacijo; na obeh vzorcih, ki morata ustrezati tehničnim zahtevam iz te priloge, je treba opraviti vse preskuse.

1.4 **Oznaka homologacije**

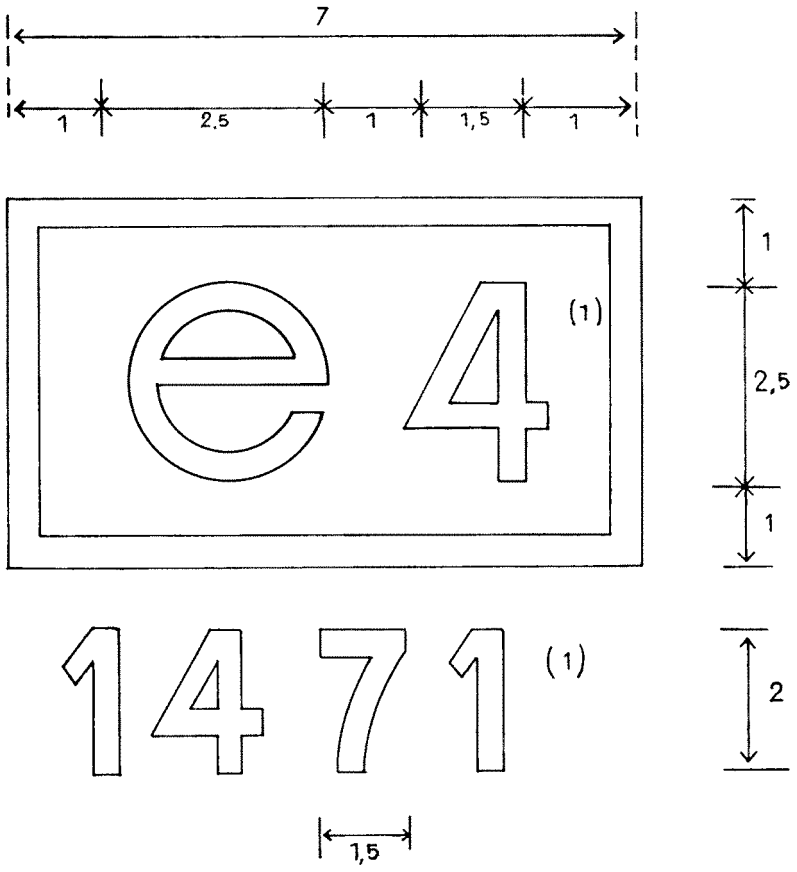
1.4.1 Oznako homologacije tvori pravokotnik, ki obdaja črko „e”, ki ji sledi številčna oznaka države, ki je podelila homologacijo ►**A3** (1 za Nemčijo, 2 za Francijo, 3 za Italijo, 4 za Nizozemsko, 6 za Belgijo, 9 za Španijo, 11 za Združeno kraljestvo, 13 za Luksemburg, črkovne kode DK za Dansko, ►**M1** EL za Grčijo ◄, IRL za Irsko, P za Portugalsko ►**A4** ,12 za Avstrijo, 17 za Finsko, 5 za Švedsko ◄ ►**A5** ,8 za Češko, 29 za Estonijo, CY za Ciper, 32 za Latvijo, 36 za Litvo, 7 za Madžarsko, 20 za Poljsko, 26 za Slovenijo, 27 za Slovaško ◄, ►**M2** 34 za Bolgarijo, 19 za Romunijo ◄) ◄. V neposredni bližini pravokotnika mora biti navedena številka homologacije, ki ustreza številki certifikata o homologaciji, ki je bil izdan za zadevni tip naprave.

1.4.2 Oznaka homologacije (simbol in številka) se vtisne na glavni del opozorilne naprave tako, da je jasno vidna tudi potem, ko je opozorilna naprava vgrajena na vozilo.

1.4.3 Različne oznake morajo biti jasno čitljive in neizbrisne.

1.4.4 Mere spodaj prikazane oznake homologacije so izražene v mm; to so najmanjše mere. Upoštevati je treba razmerje med merami.

▼B

(1) Na skici prikazane številke so dane samo kot vodilo.

2. ZNAČILNOSTI ZVOČNE OPOZORILNE NAPRAVE, VGRAJENE NA VOZILO

2.1 **Zvočni preskusi**

Preskus značilnosti zvočne opozorilne naprave, vgrajene na vozilo, je treba pri podelitvi homologacije za določen tip vozila opraviti na naslednji način:

2.1.1 Nivo zvočnega tlaka naprave, vgrajene v vozilo, se meri v oddaljenosti 7 m pred vozilom, ki je postavljeno na odprtem, čimbolj vodoravnem prostoru. Motor vozila mora biti izklopljen. Efektivna napetost mora ustrezati zahtevam, določenim v točki 1.2.1 zgoraj.

2.1.2 Meritve se ovrednotijo po krivulji „A" po standardu Mednarodne komisije za elektrotehniko.

2.1.3 Najvišji nivo zvočnega tlaka se izmeri v območju 0,5 do 1,5 m od tal.

2.1.4 Ugotovljena največja vrednost zvočnega tlaka mora znašati najmanj 93 dB (A).

▼B

PRILOGA II

CERTIFIKAT O HOMOLOGACIJI

Naziv pristojnega organa

Sporočilo o podelitvi, zavrnitvi ali preklicu homologacije za zvočno opozorilno napravo

---

.....

.....

Št. homologacije: .....

1. Znamka ali tovarniško ime proizvajalca .....
2. Tip (elektro-pnevmatska opozorilna naprava, elektromagnetna opozorilna naprava z vibracijsko ploščo, elektromagnetno sireno ipd.) .....
3. Ime in naslov proizvajalca .....
4. Po potrebi ime in naslov pooblaščenega zastopnika proizvajalca .....
5. Napajalna napetost V
6. Nazivna(e) frekvenca(e)/nazivni delovni tlak [1].....
   ..... Hz/kg/cm² [1]
7. Predano v postopek za homologacijo dne .....
8. Preskuševalni laboratorij .....
9. Datum in številka laboratorijskega poročila .....
10. Datum podelitve/zavrnitve/preklica homologacije [1].....
11. Kraj .....
12. Datum .....
13. Certifikatu o homologaciji so priloženi naslednji dokumenti, ki so označeni z gornjo številko homologacije: .....
    ..... risbe, sheme in načrti opozorilne naprave.
14. Opombe .....

.....

Podpis

---

[1] Neustrezno prečrtajte.